

Nee van schudden

We komen aan de zaal waar de professor de lezing zal geven. Naast de ingang staat een meterslange dwerg. Hij lijkt de weg te versperren, maar hij lijkt ook te groeien. Wij lachen erom en gaan de zaal binnen. Oei! Te laat! De professor spreekt reeds.

Professor: “Het schudden van nee! Het schudden van nee. Als wij het zien, het schudden van nee [Wij knikken van ja!] – Mag het stil zijn in de zaal? Dank u – als wij het zien, dan weten wij dat wij fase een hebben doorlopen.”

En de professor vertelt verder over fase twee. Ook over drie, vier, vijf, zes en zeven. Wij schudden onze buiken, maar niet van nee. De professor is echt een paljas en wij zijn blij dat hij bij het einde van zijn lezing aankomt. Het schudden van nee komt opnieuw aan de orde als de professor de juffrouw van het dienblad met de glazen wijn een kusje wil geven.

twintig10vijf10